

BERICHTEN BUITENLAND

België

Tuberculosebestrijding in moeilijkheden. — De Belgische Nationale Bond tegen de Tuberculose neemt een voorname plaats in bij de bestrijding van deze ziekte in België. De Bond is sedert 1963 in financiële moeilijkheden geraakt doordat sinds 1960 de basis voor de berekening van de overheidssubsidie ongewijzigd is gebleven. Over 1967 bedroeg het tekort 13 miljoen B. fr. Op een verzoek om aanpassing van de subsidie aan de feitelijke uitgaven werd door de minister afwijzend beschikt. De consequentie hiervan is geweest, dat de Bond per 1 maart jl. het personeel van de (86) consultatiebureaus de dienst heeft moeten opzeggen, en de bureaus heeft gesloten. Dit besluit treft 140 artsen, 160 verpleegsters en 190 man technisch personeel. Er zijn thans gelukkig onderhandelingen aan de gang, die misschien tot reorganisatie zullen leiden. (*Tegen de Tuberculose*, nr. 3 bl. 67).

Canada

Onderzoek van mummie-huid. — P. K. LEWIN te Toronto heeft huid, afkomstig van de hand van een Egyptische mummie, met behulp van een elektronenmicroscopie onderzocht. Daartoe was het nodig, de totaal verdroogde huid eerst te rehydreren. Het artikel van LEWIN in het *Canadian medical Association Journal* (25 mei bl. 1011) is geïllustreerd met foto's, die een nog intacte ultrastructuur van de huidcellen tonen.

Groot-Brittannië

Neuskanker bij houtbewerkers. — In het *British medical Journal* (8 juni bl. 587) beschrijven ACHESON en medewerkers hun ervaringen bij een onderzoek naar het mogelijk bestaan van een correlatie tussen het voorkomen van neuskanker (adenocarcinoom) en het beroep van houtbewerker. Een dergelijke correlatie werd inderdaad gevonden. Hiermede bevestigen zij ervaringen van anderen en vroegere bevindingen van henzelf. De tumoren ontwikkelen zich na een latentietijd van 5-40 jaar. De incidentie is niet onrustbarend hoog, nl. 0,7 per 1000 houtbewerkers, dus ongeveer die van mammacarcinoom bij de bevolking in het algemeen. Het schijnt dat de correlatie zich niet uitstrekt tot bewerkers van zacht hout, zoals gewone timmerlieden, maar zich beperkt tot bewerkers van hard hout, zoals meubelmakers.

Blaascarcinoom bij rubberbewerkers. — Nog steeds doen zich gevallen van blaascarcinoom voor bij personen die in de periode 1941-1960 hebben gewerkt in een rubberfabriek, de North Woolwich Cable Factory van W. T. HENLEY. In deze fabriek werd als anti-oxydans „Nonox S” gebruikt, een preparaat waarin een verontreinigende stof voorkwam, α - en β -naftylamine. In 1949 ontdekte men dat contact met deze stof blaaskanker kan teweegbrengen, en het gebruik ervan werd onmiddellijk gestaakt. Na 1949 hebben zich 16 gevallen van blaaskanker voorgedaan bij vroegere arbeiders van deze fabriek, de meeste bij mannen. Er bleek een latentietijd te bestaan van ongeveer 27 jaar. Aan alle personen die met de stof in aanraking konden zijn gekomen, werden circulaire gezonden, waarin hun werd aangeraden, zich onmiddellijk bij hun arts te vervoegen zodra zij bepaalde symptomen zouden opmerken. Thans is een vrouw aan blaaskanker gestorven, die misschien gered had kunnen worden indien zij aan de haar tweemaal toegezonden waarschuwing gevolg had gegeven. (*Lancet*, 8 juni bl. 1257).

India

H-koorts. — In 1954 werd te Manilla de „mosquito-borne hemorrhagic (H) fever” als afzonderlijke ziekte onderscheiden. Het is een aan dengue verwante virusziekte, die evenals deze, door *Aedes aegypti* wordt overgebracht. De bestrijding van de ziekte richt zich dan ook vooral tegen deze vector. In 1963 heerste een H-koortsepidemie te Calcutta, waar ze vele slachtoffers maakte en met hoge sterfte gepaard ging. In 1964 werd H-koorts in Madras gerapporteerd. De ziekte heeft zich voortdurend in westelijke richting uitgebreid en heeft nu het westen van India bereikt. (*J. Amer. med. Ass.*, 13 mei bl. 642).

Verenigde Staten

Zelfbeoordeling van eigen medische kennis. — Bij de ontwikkeling van cursussen voor medische nascholing kwam de Committee on Educational Activities van het American College of Physicians tot de erkenning dat de grootste moeilijkheid bij de nascholing is, dat niemand, ook de betrokken arts niet, kan zeggen waar zijn kennis tekortschiet. Uit deze erkenning werd een plan geboren dat tot doel heeft, de artsen in de gelegenheid te stellen, zichzelf aan de tand te voelen. Door een aantal subcommissies werden ruim 700 vragenlijsten samengesteld over even zo vele onderwerpen. Deze worden op aanvraag aan de geïnteresseerde arts toegezonden, die drie weken de tijd krijgt om de vragen te beantwoorden, waarbij boeken mogen worden geraadpleegd. De antwoorden worden na ontvangst gerangschikt (met gebruikmaking van een computer), ze worden van opmerkingen en verbeteringen voorzien, en aan de betrokken arts teruggezonden. Het systeem is dankbaar ontvangen. Meer dan 5000 leden van het College hebben hun kennis op deze wijze zelf gepeild. Het systeem wordt ook voor niet-leden van het College beschikbaar gesteld. Inlichtingen: American College of Physicians, 4200 Pine Street, Philadelphia Pa., 19104. Kosten: \$ 15 voor leden, \$ 25 voor niet-leden. (*New Engl. J. Med.*, 25 april bl. 964).

Betere levenskansen voor prominenten. — Een beschouwing van sterftecijfers (*Stat. Bull. Metropol. Life*, jan. bl. 1) leert dat personen wier namen voorkomen in de editie 1950-1951 van *Who's who in America* gemiddeld een hogere leeftijd hebben bereikt dan de doorsnee bevolking. Bijzonder lage sterftecijfers werden genoteerd voor wetenschapbeoefenaars, opvoedkundigen en geestelijken. Artsen zijn in het nadeel: een 10 pct hogere sterfte dan het gemiddelde.

Meer moorden. — Tussen 1955-1956 en 1964-1965 is het aantal moorden, berekend per 100.000 inwoners, gestegen van 4,9 tot 6,0. In 1965 waren er 10.700 sterfgevallen door moord, en voor 1966 werd dit aantal berekend op 11.200. De verhouding mannen : vrouwen onder de slachtoffers was 3:1. De moordcijfers zijn een weerspiegeling van de toegenomen misdadigheid in het land (moord, verkrachting, beroving, ernstige bedreiging). De cijfers hiervoor waren in de genoemde perioden 107,1 resp. 191,1 per 100.000 inwoners. De cijfers voor dood door moord zijn bij niet-blanken veel hoger dan bij blanken, en in grote steden hoger dan in landelijke districten.

Terwijl in de Verenigde Staten de sterfte door moord is toegenomen, zijn de betreffende cijfers in de overeenkomstige periode gedaald in Frankrijk, Italië, Japan en Finland, en gelijk gebleven in België, Canada, Denemarken, Engeland en Wales, Duitsland, Nederland, Noorwegen en Zweden. In 1965 was het sterftecijfer (per 100.000) door moord in de Verenigde Staten 14 maal zo hoog als in Nederland. (*Stat. Bull. Metropol. Life*, febr. bl. 5).